

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1011/2018
27.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане Илић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву 5К 743/15 од 09.02.2018. године и Вишег суда у Смедереву Кжн 13/18 од 13.07.2018. године, на седници већа одржаној 27.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане Илић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву 5К 743/15 од 09.02.2018. године и Вишег суда у Смедереву Кжн 13/18 од 13.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву 5К 743/15 од 09.02.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року провере од 2 (две) године, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да Основном јавном тужилаштву у Смедереву, на име трошкова кривичног поступка, исплати износ од 7.911,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудне наплате. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања оштећеној, на удаљености мањој од 10 метара и забрана даље комуникације са оштећеном у трајању од две године. Такође, окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, и на име трошкова кривичног поступка износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудне наплате. Оштећена ББ је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кжн 13/18 од 13.07.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане

Илић, а пресуда Основног суда у Смедереву 5К 743/15 од 09.02.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Гордана Илић, у смислу члана 485. ЗКП, а због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

У уводу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а у образложењу истог износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, осврћући се посебно на исказе сведока ВВ, ГГ и исказ судског вештака Миомира Кражића, те закључујући да је суд у конкретном случају погрешно применио закон, јер понашање окривљеног, према ставу браниоца, није довело до стања угрожености члана породице – ванбрачне супруге ББ, нити је током поступка утврђено да је такво стање трајало дуже време, због чега бранилац сматра да у овој правној ствари, суд није могао донети осуђујућу пресуду у односу на окривљеног.

Изнетим наводима, иако бранилац формално означава повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, по оцени овог суда, исти суштински оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић